

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski

w sprawie ze skargi G. Ż.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Słupsku w sprawie o sygn. I C 530/24
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 9 grudnia 2025 r.,
na skutek zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z 29 stycznia 2025 r., sygn. akt I S 8/25

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 29 stycznia 2025 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku odrzucił
skargę G. Ż. (dalej: „skarżący”) na naruszenie prawa strony do rozpoznania bez
nieuzasadnionej zwłoki sprawy o sygn. akt I C 530/24 Sądu Okręgowego w Słupsku.

Na powyższe orzeczenie zażalenie wywiódł skarżący.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony
do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym
lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym
bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2023, poz. 1725; dalej: „u.s.p.p.”), nie

przewiduje możliwości wywiedzenia środka odwoławczego (zażalenia) od orzeczenia sądu, który rozstrzygnął sprawę ze skargi. Jak jednoznacznie przyjmuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego postępowanie ze skargi na przewlekłość ma charakter procedury jednoinstancyjnej (zob. uchwała Sądu Najwyższego z 23 marca 2006 r., III SPZP 3/05; postanowienie Sądu Najwyższego z 27 lutego 2025 r., I NZ 2/25). W postanowieniu Trybunału Konstytucyjnego z 9 listopada 2005 r., Ts 89/05 wskazano, że „postępowanie o stwierdzenie przewlekłości postępowania sądowego ma charakter incydentalny, stąd ustawodawca ukształtował je jako jednoinstancyjne. Możliwość taką dopuszcza art. 78 Konstytucji”.

Podkreślić należy, że Sąd Najwyższy rozpoznaje sprawy wyraźnie przypisane (postanowienia Sądu Najwyższego z: 9 lutego 2017 r., II PO 1/17; 9 maja 2024 r., I NZ 22/23; 3 czerwca 2024 r., I NZ 1/24). Zgodnie z art. 394¹ § 1 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Stosownie do § 1¹ przytoczonego przepisu, zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także w razie uchylecia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Z kolei, jak stanowi art. 394¹ § 3 k.p.c., do postępowania przed Sądem Najwyższym toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio art. 394 § 2 i 3, art. 395, art. 397 § 1 i 1¹, art. 398⁶ § 3, art. 398¹⁴, art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze, art. 398¹⁶, art. 398¹⁷ i art. 398²¹ k.p.c.

W niniejszym postępowaniu zaskarżone postanowienie nie należy do żadnej z kategorii spraw wymienionych w art. 394¹ § 1 i 1¹ k.p.c. Wobec powyższego zażalenie skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 29 stycznia 2025 r. w przedmiocie odrzucenia skargi na przewlekłość postępowania jako niedopuszczalne, podlegało odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 397 § 1¹ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p., orzekł jak w sentencji postanowienia.

MR

[r.g.]

